

10 år med Dansk Triathlon Forbund

I 1994 kunne Dansk Triathlon Forbund fejre sit 10 års jubilæum, og selvom 10 år jo ikke synes langt i forhold til verdenshistorien og f.eks. det gamle Testamente, er der sket utrolig meget inden for vores relativt lille sportsgren i denne periode. På de 10 år har der været 3 forskellige formænd – hvor den tredje formand stadig sidder.

Jeg har interviewet hver enkelt formand og bedt dem om selv at vurdere udviklingen og kommentere deres egen formandsperiode. Ordet har været frit og tidsangivelserne og detaljerne behøvede ikke at være helt præcise. Hvad der var vigtigt, var at få en fornemmelse af den generelle udvikling, og det mener jeg, er lykkedes.

Bent Nielsen (1984-1988)

»Allerede tilbage i 1983 havde vi de første arrangementer i Danmark. Køge Triathlon var først med en distance, der ligner meget den, de har i dag. 500 m svøm, 27,7 km cykling og 9,4 km løb, og Rødekro Triathlon, som var et slags orienterings-tri-løb på 15 km løb, 75 km cykling og 6 km orienteringsløb.

I 1984 var der så blandt andet Bellevue Tri med 45 deltagere. Århus samme år med 1-60-21. Hillerød kom også med, og de havde 374 deltagere første år. Odense Klaskieren så også lyset det år.

I 1984 mødtes en del af os i Tyskland til et stævne, hvor vandet i øvrigt var rigtig koldt. Jan Damgaard og Bjarne Brøndum var der, og forskellige ledere fra europæiske lande talte sammen, og vi blev enige om at arbejde mod at stifte et fælles forbund. I Danmark havde vi forinden talt sammen om at stifte det danske forbund, men nu fik vi travlt.

Den 7. august 1984 stiftede vi officielt Dansk Triathlon Forbund i Rødekro. Vi startede med 3 mand, Søren Kjær var nærmest sekretær, jeg selv var formand og Bjørn Jørgensen blev næstformand. Sådan fortsatte vi også sæsonen ud og i slutningen af 1984 var vi med til at stifte ETU. Vi er det, der hedder founding members af ETU, og den ære deler vi med 9 andre europæiske lande. Samtidig fik vi tilkendt det første officielle EM på mellemdistancen til Aabenraa i 1985.

I januar 1985 i Taastrup havde vi så den endelige stiftende generalforsamling. Kent Magelund kom med i bestyrelsen som UK chef og Hans Blomhøj blev kasserer. Ved det første møde i Taastrup, var der mellem

25-50 mennesker, og det var jo ikke så mange. Samtidig afholdte vi en lille aquathlon med løb og svømning, for det var den eneste måde, vi kunne samle folk på – vi var jo alle aktive.

Aabenraa fik som nævnt EM i 1985 på mellemdistancen i Aabenraa, hvor jeg var med i stævneledelsen. Der var også stafetkonkurrence på programmet. Danskerne var ikke helt med fremme, men Gabor Klöczl blev nr. 15 og Anette Hansen nr. 9 som bedste dansker. Middeldistancen var dengang 1,9 km svøm, 90 km cykling og 21 km løb.

1985 var et spændende år, fordi ETU kom i gang. Der var 4 EM mesterskaber det år, bl.a. en stafet i Belfast, og det var så første år, vi havde et landshold ude. Det var meget interimistisk, hvor de aktive betalte størstedelen selv. Landsholdet bestod af Jan Damgaard, Jan Kingo, Bjarne Brøndum og Heidi. Søren Kjær og Kent Magelund var med som ledere.

I Rødekro 85 var der desuden de første danske mesterskaber på distancen 1.5 km svømning, 66 km cykling og 18 km løb. Jan Damgaard og Kirsten Jensen blev de første danske mestre.

Fra gamle dage. Den første danske mester i triathlon, Jan Damgaard.
Foto: Kurt Jørgensen.

Derefter begyndte stævnerne at blive organiseret. I 1985 blev der indført reglementer, og Søren Kjær blev meget aktiv på dette område – også i ETU. Det var dengang vi havde 25 m reglen på cyklen, man måtte overhovedet ikke svømme med våddragt. Derefter kom der jo regler om våddragts tykkelse – og disse regler ændrede sig praktisk taget år for år.

I 1986 skete der meget på det nordiske plan. Svenskerne og finnerne var også med til ETU møderne, mens nordmændene holdte efter. Det nordiske samarbejde startede og Scania kom ind som sponsor. Den nordiske Cup blev startet med et stævne i hvert land og det kørte i nogle år. I det hele taget kom det nordiske samarbejde på skinner, og der begyndte at komme penge ind i tri-sporten. I 85 var der overhovedet ingen penge i det, først i 86 startede det i kraft af sponsoreret med Scania. Det var i øvrigt også først i 86, at der kom penge på Hawaii og i Nice. Det år var Jan Damgaard meget tæt på at vinde 75.000 som førstestævne i Kongsberg.

Søren Kjær var med til at udarbejde et standardiseret ETU reglement i 1986.

Vi var nu i gang, og som kom der ændringer år for år. Pauli Kiuri vandt sin første sejr i Rødekro 86. Gabor Klöczl og Michael Rughede var fremme. Andreas Hartkopp blev dansk mester i 86, og det år var der også landshold til Säters i Finland, hvor Gabor Klöczl klarede sig godt. Det år var Visti Pedersen og Carl Laursen også med.

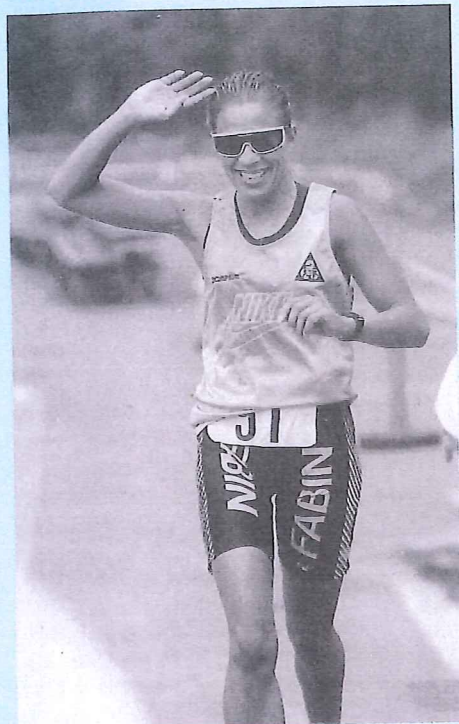
I 1987 var den store ting, at vi fik EM i 89 til Rødekro. Vi troede ikke, at vi på det tidspunkt, kunne arrangere en Ironman på den lange distance, uden at det var et EM. Det var meget knebent, at vi fik EM, men det lykkedes trods modstand fra visse andre lande, der også havde deres interesser at pleje.

Samme år fik vi stiftet et verdensforbund, men det røg i sig selv igen ganske kort efter.

Triathleter kunne forresten melde sig ind i Dansk Triathlon Forbund som enkelt-medlemmer, og den praksis blev vi ved med indtil 89. Klubberne kunne også melde sig ind, man individuelt betalte men ikke gennem klubberne. Der kom flere klubber. Ved årsskiftet 1987 var der således ca. 60 klubber, og det er der også i dag, men retfærdigvis skal det nævnes at klubberne i dag er rene tri-klubber, og det var de ikke dengang. I 1988 var der også cirka lige så mange

medlemmer, som der er i dag, men vi optog jo også alt og medlemmerne skulle ikke betale særlig meget.

På terminslisten for 1988 var der virkelig mange stævner med. 35 triathlon-stævner blev det til.

Jette Hartkopp. Efter Pernille Svarre kom Jette på den danske tri-trone. Foto: Kurt Jørgensen.

87 sæsonen var sådan set min sidste som formand. Jeg havde sagt på forhånd, at hvis Danmark fik tildelt EM i 1989, måtte jeg trække mig som formand af hensyn til det forøgede arbejdspress. Svend Brettschneider var kommet ind i bestyrelsen i 87 eller 88, og Svend Brettschneider tog så over ved generalforsamlingen tidligt i 1988. Jeg fortsatte som menigt medlem i bestyrelsen mest for at sikre, at overgangen skulle være så jævn som muligt, og det synes jeg, at den gjorde.»

Svend Brettschneider (1988-1991)

»Jeg satte mig to mål. Det ene var optagelsen i DIF som et selvstændigt forbund. Det andet var at få støtte fra Team Danmark. Og til de to formål havde vi fået et godt grundlag fra Bent Nielsens periode.

Vi havde nogle møder angående optagelseskriteriet i DIF, og derefter fulgte en præsentation af Dansk Triathlon Forbund i maj 1989 sammen med Kent Magelund. Det gjorde et godt indtryk, havde jeg indtrykket af, og i november 1989 blev Dansk Triathlon Forbund så optaget i DIF som et associeret forbund, og vi fik pålagt, at vi skulle stifte et multisport forbund, inden der var gået et år. Det var rent politisk, fordi man ikke fra DIF's side havde nogle steder at placere det lille forbund, Moderne 5-kamp.

Den anden målsætning, at få støtte fra Team Danmark, og det var der jo søgt om

Jørgen Emil Hansen. Han har bare altid været med og sat sit præg på tri-sporten. Foto: Kurt Jørgensen

tidligere, fik vi sat på skinner – så vi kunne få nogle penge til de udøvende atleter. Det lykkedes fra 1989/1990.

Angående det internationale samarbejde, så gik alle og talte om, at vi skulle til OL – og det kunne man jo ikke gøre, uden at man er en samlet organisation. Der var TFI (Triathlon Federation International) og det andet hed vist nok IFT (International Triathlon Federation) eller noget i den retning. Men samarbejdet gik hurtigt i stykker – primært på grund af personlige forhold nogle af landene imellem. Så kom Les McDonald ind i billedet. Første møde var i Stockholm i 1988, hvor det international duathlon forbund (skiskydning) – UIBMP ville optage os. De var styret af de store russiske bjørne, og IOC så også gerne, at triathlonsporten blev medlem af denne gruppe, men på mødet i Stockholm blev det afvist. Vi kunne godt se, at triathlon sporten ville blive totalt opslugt, og det var vi selvfølgelig ikke interesseret i.

Det førte til et stiftende møde i ITU i Avignon i 1989, og senere på året afholdtes det første officielle VM på kortdistancen, hvor Mark Allen i øvrigt vandt. Les McDonald blev valgt som formand.

Dengang blev der også talt OL. Les McDonald var blevet inviteret til et møde i Lillehammer, hvor Samaranc også var tilstede. Den svenske formand, Stura Jonason, og jeg selv var inviteret med til Lillehammer, og vi fik et par minutters til tale tid med Saramanc for at lave lobbyarbejde. Bagefter var der selvsagt mere tid til at tale med de andre IOC medlemmer.

Vi havde en positiv udvikling i gang. Da jeg startede, havde vi individuelle medlemmer af Dansk Triathlon Forbund, men optagelsen i DIF medførte, at det skulle ændres. Der blev lavet meget arbejde ud af at få medlemmerne over i klubberne, og triathleterne blev bedre og bedre. Den gamle garde

begyndte at udskiftes, men vi kunne ikke rigtig gøre os gældende internationalt.

Det var også perioden hvor mange danske triathleter tog til La Santa Sport og trænede. Det var også årene med Tour De Danmark – et stafetløb fra Skagen til København som skabte meget opmærksomhed om tri-sporten.

Jeg havde grundet arbejdspress ikke så meget tid længere til at være formand, så jeg bød Kent Magelund velkommen som ny formand.»

Kent Magelund (Juni 1991-)

»Jeg var UK Chef på det tidspunkt i 1991, og blev opfordret til at tage stillingen af bestyrelsen uden for den egentlige formandsperiode. Bestyrelse og Svend Brettschneider var enige om denne løsning.

Jeg synes, at der er sket mange vigtige ting i min formandsperiode indtil nu. Blandt andet kan jeg nævne, at vi fik ansat en landstræner. Det havde jeg ikke selv tid til længere, og vi fik den rigtige mand i Andreas Hartkopp. På bladet og på PR fronten fik jeg ansat Steffen Lüders og fik de to områder op at køre.

Regionalcenterets start på Fortunen var en vigtig begivenhed, hvilket også skal ses i forlængelse af Andreas Hartkops gode arbejde. I samme forbindelse har vi talentcenterets udvikling, hvor vi nu får 6 juniorer med på de almindelige træningssamlinger, så bruttotruppen nu hedder 18 seniorer og 6 juniorer.

Et andet punkt er formandsmøderne mellem landets klubformænd og bestyrelsen af Dansk Triathlon Forbund, som jeg synes virker meget fint. Det er en direkte måde at få kommunikation begge veje, og det er vigtigt for et forbund som vores.

I min formandsperiode indtil nu har vi også haft gang i flere sponsorer, Scania på løbsnumrene, desuden Nike som nu bliver

udskiftet til Reebok, og det to-årige samarbejde med Data General om vores landsdækkende Cup-turnering.

Som noget meget glædeligt er skoletureringen blevet en stor succes. Mange skoler har været med til at lave en triathlonkonkurrence. Navnet på konkurrencerne er Ironkid, og de er modtaget så godt af eleverne, at det lover utrolig godt for fremtiden.

Internationalt set er vi blevet godt etableret. Først med Søren Kjær som formand for den tekniske komité i ETU og nu også medlem af ITUs tekniske komité. Finn Jansen og Lise Jansen er også blevet formænd i deres udvalg i ETU, og det giver Dansk Triathlon Forbund et ganske pæn gennemslagskraft internationalt og også en vis pondus lokalt.

Generelt er stævnerne i Danmark rigtig godt organiseret, og vi har droppet arrangørsmøderne fordi der ikke er så megen grund til at afholde dem længere. Samtidig har vi introduceret en ny arrangørkontrakt til de vigtige stævner, der kommer såvel klubbernes som forbundets sponsorer til gode.

Jeg synes generelt at triathlon niveauet er blevet højere, og det vil jeg til dels tilskrive

Andreas Hartkopp. Vi er blevet stærkere, og vi har mange gode juniorer på vej. Selvom vi er en lille nation, kan vi lige som inden for cykelsporten godt fostre store talenter og dygtige triathleter, der kan begå sig internationalt.

Bredden er også blevet meget større, og der er kommet mange flere, som synes det er sjovt bare at træne triathlon – uden at være særlig konkurrenceorienteret. Altså motionister i ordets rigtige betydning, og der er en tendens til, at denne gruppe også er på vej ind i bestyrelser landet over, og det vil givet medføre en ændring fra den hidtidige situation, hvor mange bestyrelser indtil nu er bygget op af folk, der stadig har triathlon-ambitioner for dem selv.

Og så er OL kommet på programmet i år. Jeg synes, at det er gået meget stærkt, og det skal blive spændende at se, hvad fremtiden vil bringe.»

*Interviewet og redigeret
af Steffen Lüders*

"... glem kompromisser og nemme løsninger"

Sportsbutik IRONMAN er din specialbutik, når du skal have råd og vejledning mht.:

**TRIATHLON – LØB – CYKLING – SVØMNING
– FITNESS-TRÆNING – MOTIONSUDSTYR**

vi forhandler:

**TØJ – SKO – URE – KOSTTILSKUD –
REKVISITTER – MOTIONSREDSKABER**

fra alle de kendte leverandører, som Nike. Reebok, Polar, New Balance, New Line, Speedo, Ronhill, Skip Sport m.m.

Sportsbutik IRONMAN afholder kurser omkring:

**PULSTRÆNING – TRIATHLONTRÆNING –
KOST & ERNÆRING – LØBETEST – M.M.**

